

Toldestergivelse. Derfom han mener, at det er urimeligt, at vi estergive Tolden under visse Betingelser og Omstændigheder, saa er det jo Lovforslagets Bestemmelse, han vil have fastet. Dette vilde jo være til Skade for Helsingør, men da han nu vil fremme Helsingørs Lary, og dertil mener, at det er godt, at Ministeriet er istand til at estergive noget for den vedkommende Entrepreneur, saa maa han dog rimeligviis ogsaa ville gaae ind paa det System, som her er foreslaaet, at estergive Tolden, men i saa Tilfælde bliver Spørgsmaalet et ganske andet, nemlig om vi her i Kongeriget i det Hele taget kunne være tilbøielige til at estergive Tolden under saadanne Omstændigheder, hvor vi troe at kunne fremme et særligt Niemed dermed. Det er det, vor Regering foreslaaer, og det anser jeg for meget fornuftigt. Derfom vi tænkte os Muligheden af at indrette en eller anden stor Kaffeekant til det almindelige Bedste, til Bedste for visse Klasser, og vi saa sagde: for at Kaffen kan blive skjænktes saa billigt som muligt, ville vi kontrollere, hvad der bliver forbrugt, og derpaa godtgjøre Kaffearten Tolden, saa vilde det akkurat være det Samme som det, vi her gjøre med Hensyn til Jernbanen, og jeg skulde være villig til at gaae ind derpaa, idet det er mig om at gjøre at vise, at vor hele Forbindelse i Monarchiet ikke binder Hænderne paa os, men giver os Frihed til at handle indenfor vore egne Grændser uden at skade vore Naboer. Var der derimod Spørgsmaal om at give Toldgodtgjørelse for Gjenstande, som bleve overgivne til Concurrence, og altsaa uden videre kunde indføres til billigere Pris i de andre Landsdele, hvor vi ikke kunde føre noget Toldopsyn, saa siger jeg, at vi vilde være fuldkommen uberettigede dertil, men ganske anderledes stiller Sagen sig i Henseende til det, vi her ere i Begreb med at gjøre.

Hvad angaaer de formelle Mangler, der kunne være ved Endringsforslaget, da maa man lægge Mærke til, at saasnart man ikke veed Noget at indvende mod Tingene, saa hænger man sig i Formen; det er ganske sædvanligt, det er ogsaa ganske beqvemt, og jeg fortaenker ikke Noget deri, men her er Spørgsmaal om Noget, som er mere værd end Formen, og det er Virkeligheden — thi vi have endnu et Stadium, hvor Formen kan blive rettet —; her er Spørgsmaal om, hvorvidt Thinget, som eengang under lignende Omstændigheder har voteret en Bestemmelse af den Art, jeg har foreslaaet, nu vil modstige sig selv ved ikke at følge den samme Regel. Det er Hovedsagen, og det er min Overbeviisning, at hvad vi voterede dengang, med fuldkomment Overlæg, efter at have taget saavel den enkelte foreliggende Sag som vore industrielle Forhold i det Hele i Betragtning, det bør vi votere igjen.

Tiemroth: Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand snart har talt om Toldestergivelse og snart om Toldnedsættelse; han har brugt Ordene ganske iflæng, men der er kun Tale om Godtgjørelse, og hvorledes Tolden bliver opkrævet, om det enten bliver til Lettelse eller ikke, derfor raader jo dette Lovforslag ikke, saa jeg troer virkelig, at han har blandet 2 Ting sammen, som ikke maae forblendes. Jeg troer ikke, at det er værd at opholde Sagen længere med dette Spørgsmaal; det, hvorpaa det kommer an, er, om man vil estergive eller godtgjøre Noget, om man vil have, at denne Jernbane skal blive saa let som muligt at anlægge, og jeg troer, at de øvrige Principspørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand har fremsat, ikke have hjemme ved denne Sags Behandling.